

בהיכל הרביעי הדין מתגבר ולכן צריך שמירה יתירה

הַיִּכָּלָא רְבִיעָאָה ההיכל הרביעי שבהיכל הרצון. **הַיִּכָּלָא דָּא**

הַיִּכָּלָא דְקַיִמָא בְּנִהְירוּ יְתִיר היכל זה הדין מתגבר בו

ולכן הוא עומד בהארה יותר מההיכלות שתחתיו כי צריך שמירה יתירה והרבה יתדות לקרר

את אש הדין שבו ולכן. **הַיִּכָּלָא דָּא סַחְרִין לִיה תְּלַתִּין וְתַרְיַן**

יְתָדוֹת עֶלְאִין היכל זה טובבים אותו ל"ב יתדות עליונים כנגד ל"ב נתיבות חכמה,

וְחֲמִשׁ מֵאָה אֶלְפֵי אַחְרָנִין דְּמִמְנָן תְּחוֹת אֵלִין וחמש מאות אלף

אחרים שממונים תחת הל"ב יתדות והם כנגד הבינה שיש בה חמישים שערים כל אחד כלול

מעשר והם ממונים על התורה שהיא בחכמה ובינה. **וְאַרְבַּע אַחְרָנִין עֶלְאִין**

עַל כְּלָהוּ וארבעה מלאכים עליונים עומדים בארבעת צדדי ההיכל ממונים על כולם,

וְכָלְהוּ יְתָדוֹת דְּהַיִּכָּלָא דָּא וכולם הם יתדות של היכל זה.

ארבעה ממונים עליונים חסדיהא"ל קסירי"ה קדומי"ה ודהריא"ל

אֵלִין אַרְבַּע אֵינוֹן: אלה הארבעה עליונים שמותיהם **חַסְדִּיהָא"ל**

מלשון חסדי הא"ל כי חסדי ה' שורים עליו לקרר הדין. **קַסְרִי"ה** מלשון

קיסר ונשיא על רחמי י"ה (נ"א קסדי"ה). **קְדוּמִי"ה** מלשון קדם מצד החכמה

הקדומה. **דְּהַרְיָא"ל** מלשון הדר א"ל. **אֵלִין אַרְבַּע מִמְנָן עַל כְּלָהוּ**

אלו הארבעה מלאכים עליונים הם ממונים על כולם, **וְכָלְהוּ אַחְרָנִין, כְּלָהוּ**

מִמְנָן תְּחוֹתֵיהוּ וכל הל"ב יתדות וחמש מאות אלף אחרים הם ממונים תחתיהם.

הדין העומד להעשות בעולם נודע ע"י ארבעת המלאכים הללו ובכוחם להמתיק
הדינים ולבטלם

וְעַל יְדֵא דְאֵלֵיךְ ועל ידי ארבעת מלאכים העליונים האלו, **אֶתְיָדְעָ דִּינָא**
לְמַעַבְדָּ בְּעֵלְמָא נודע הדין העומד להעשות בעולם, **וְעַל אֵלֵיךְ**
בְּתִיב ועל אלו הארבעה כתוב (דניאל ד) **וּמְאֹמֵר קְדִישִׁין שְׂאֵלְתָא**

מאמר המלאכים הקדושים שואלים דהיינו שמהם שואלים המלאכים התחתונים מהו הדין
שנגזר למעלה. **לְהַנִּי אַרְבַּע אֶתְיִין כָּל אֵינּוֹן חֵיילִין**, די **מְמַנָּן**
עַל דִּינָא לאלו הארבעה מלאכים עליונים באים כל אותם צבאות הממונים על הדין,
לְשִׂאֲלָא הֵיךְ אֶתְגִּזֵּר דִּינָא בְּעֵלְמָא כדי לשאול אותם איך נגזר הדין
למעלה כדי שיוכלו לפעול בעולם. **כָּל אֵינּוֹן דִּינִין דְּלֵא אֶתְיִהִיבוּ**
בְּפִתְקִין כי הם שואלים על כל אותם דינים שלא נכתבו וניתנו בפתקים **לְקִיּוֹמָא**
דְּעֵלְמָא והטעם שלא נכתבו בפתקים הוא כדי שיהיה אפשר לבטלם בשביל קיום
העולם, **וְעַל דָּא כְּלָהּוּ אֶתְיִין לְשִׂאֲלָא** ועל כן הם באים כולם לשאול
עליהם. **וּבְגִין כִּדְ כְּלָהּוּ מְמַנָּן עַל דָּא** ולכן הם ממונים על כך כי יש
לארבעת המלאכים כח להמתיק הדינים ולבטלם מכח אור הכתר הנקרא רצון.

הל"ב ממונים שתחתיהם מגינים על העוסקים בתורה יומם ולילה בתמידות
והחמש מאות אלף שתחתיהם מגינים על הקובעי עיתים לתורה

אֵינּוֹן תְּלִיתִין וְתֵרִין אַחֲרָנִין אלו הל"ב ממונים אחרים שתחתיהם שהם
מצד ל"ב נתיבות חכמה, **אֵינּוֹן מְמַנָּן עַל כָּל אֵינּוֹן דְּלְעֵאן**

הלימוד היומי

בְּאוֹרֵי־תָא תְּדִיר וְלֹא פֶסְקֵי בִּימָמָא וּבְלֵילֵיאָּה הם ממונים על כל אותם העוסקים בתורה תמיד ולא מפסיקים יומם ולילה כי תמידות העסק מורה על מקור החכמה שאינו פוסק לעולם, **וְאֵלֵין אֶחְרָנִין כְּלָהוּ דְתַחֲתֵי־הוּ** ואלו החמש מאות אלף שתחתיהם שהם כנגד הבינה, **אֵינוֹן מְמַנְן עַל כָּל אֵינוֹן דְּקַבְעִין זְמַנֵּין יְדִיעָאן לְאוֹרֵי־תָא** [קטז] הם ממונים על כל אותם

אור הרשב"י

במשך רוב שעות היום כדי לכלכל את בני ביתו, קבע עתים לתורה והשתתף בשיעור גמרא מדי יום ביומו, 'שיעור' זה היה אצלו חק ולא יעבור, מעולם לא החסיר אפילו פעם אחת מלהשתתף ב'שיעור'. ויהי היום, ואהיו היחיד עמד להכניס את בנו תחת החופה בשעה טובה ומוצלחת, כשמקום עריכת הנישואין הוקבע לעיר אחרת. לרוב קרבת האחים הוכרח היהודי להופיע בחתונת בן אחיו מ'קבלת הפנים' עד אחר השבע ברכות לאחר הסעודה. אך דא עקא כי נשאלה השאלה 'תורה מה תהא עליה' הרי לשם הופעתו כבוד ב'חופה' יצטרך היהודי להחסיר באותו יום מהשיעור הקבוע... בכובד ראש ניגש אל ה'מגיד שיעור' ושאלו כגון דא מה עלי לעשות - שיפקד מקומי בשיעור או בחופת בן אחי. חשב המג"ש, ולאחר נענה, איעצך כדי שתוכל לקיים שניהם, יש ברשותי קלטת בו הוקלט ה'שיעור' מהמחזור הקודם בדף שנלמד כאן למחר, אתן לך את הקלטת, ושמע אותו בדרך נסיעתך לחתונה, ונמצאת מקיים

[קטז] האדם שאין לו פרנסה סימן שאין בו תורה הנה אמרו חז"ל (אבות ג, יז) 'אם אין קמה אין תורה', ומבאר האור החיים הקדוש (ריש בחקותי) אם 'אין קמה' שחסר לאדם שפע הפרנסה הרי"ז סימן 'ש'אין תורה' - שאינו עוסק בתורה.

מוסיף ה'דברי ישראל' בדברי המשנה 'אם אין קמה אין תורה אם אין תורה אין קמה' - ומי קודם למי, תשובתו, כי כל איש לפי דרגתו - המון העם ישכימו בבוקר ויאמרו תחילה 'אם אין קמה אין תורה', תחילה נפנה לעסקינו, נמלא אסמינו ב'קמה' ואח"כ נעסוק בתורה. לעומתם דרך עובדי ה' היא, מתחילה יאמרו אם אין תורה... ורק אח"כ יפנו לעסוק במשא ומתן, וזהו 'אם בחוקתי תלכו' שתעסוק תחילה בחק שלי שהיא התורה, אז ונתתי גשמיכם בעיתם.

מעשה נורא שבזכות קביעת עיתים לתורה ניצול ממוות

מעשה ביהודי שעשה תורתו קבע ומלאכתו עראי, ואע"פ שנאלץ לעסוק ביגיע כפיו

שקובעים עיתים וזמנים ידועים ללימוד התורה כי הם מצד הבינה שיש בה כ"ח עיתים.

אור הרשב"י

נגלה לפנינו מראה מהריד כי מצד הנגדי נסעה עוד משאית במהירות עצומה שאילולוי היה נשאר על אותו נתיב עוד רגע קט היו כל בני המשפחה עולים למנוחתם בגן עדן... כראותו את ה'נס' הגדול הודה לה' על כל חסדיו, ושמה בלבו על חייו שניצלו, ואף כבר היה מוכן לשלם לשוטרים כל קנס אשר יושת עליו. אמנם כאשר התעשת והמתין לשוטרים שיתנו לו קנס כדין העובר על החוק לא מצא אותם כלל, ואף לאחר חקירות ובדיקות לא ראה כל זכר לשוטרים, והיה תמה ומתפלא איך יתכן כדבר הזה, הרי להדיא שמע קול תרועה הבוקע מרכבם של השוטרים, ואיך נעלמו כהרף עין. הדבר היה בפניו כחידה סתומה, אבל מה יעשה, וכי ידלוק אחרי השוטרים 'הרואים ואינם נראים' לשלם קנסות.

אדהכי והכי נטתה המשאית מהדרך ופינתה עברו מקום ליסע ברווח, וב"ה הגיע למקום החתונה בעוד היום גדול... אחר הדברים האלה, עשו את דרכם לחזור לביתם. על אם הדרך החליט האברך 'ליחזור' על תלמודו והדליק שוב את הקלמת, ויהי בהגיעו לאותו חלק ששמע בצהרי היום את 'קול השפר' של השוטרים שמע שוב את הקול בוקע ועולה. או אז הבין שבאמת לא היה שם שום שוטר, ורק לפני כמה וכמה שנים כשמסר המג"ש את 'שיעורו' עבר וחלף שם שוטר שמייהר לדרכו והשמיע את קולו ברמה, וקול זה שב

ובלכתך בדרך' בהיודור רב, ויציאת ידי שניהם' – את שיעור התורה לא החסרת, ומהחתונה לא נפקד מקומך. ותרב שמחת היהודי כי כבר אמרו הקדמונים 'אין שמחה כהתרת הספיקות'.

למחרת היום בעת הצהריים נכנס היהודי עם כל בני משפחתו לרכבו, והחל בנסיעה לקראת החתונה הגדולה, וגם החל לשמוע את שיעורו הקבוע בנגמרא. תחילת הדרך עברה עליהם מתוך 'דברי תורה' בהתרוממות הרוח, אך לא עבר זמן רב ומצא האיש את עצמו נוסע לאחורי 'משאית' גדולה אשר לאחוריה התנוסס 'לוח' – זהירות מטען חריג וכבד לפניך והחלו 'זוחלים' על הכביש במקום 'נסיעה' על הדרך. והנה, יושבי הרכב הביטו ב'שעון' וראו כי לפי 'נסיעה' – זחילה' כזאת יגיעו לחתונתם במוצאי החתונה, בליט ברירה החליט הלה לעקוף בדרכו את ה'זוחלי' הלו על ידי נסיעה לכמה רגעים בכביש המוביל לכיוון ההפוך מכיוון נסיעתם (בפס ישר ולא מקומע המתיר לעקוף). למותר לציין, שאיסור גמור לנהוג כן, וחמירא סכנתא מאיסורא, אך אין דנים את האדם בשעת דוחק ולחץ, ואכן, בדק את הדרך הנגדית וראה כי ריקה היא מכל מיני כלי רכב, וכבר החל לסובב את הרכב להיכנס לאותו 'נתיב' הנגדי, ולפתע נשמע באזנו קול בוקע ועולה אזעקה גדולה מתוך רכבם של שוטרים, מיד חזר למקומו הראשון, ותיכף